

SPLOTY

KRYSTYNA 
 WOJTYNA

Wittma

Techniki splatowe

Narwa i pojście thaiminy

Prawzony thaimin wyrodoz s'ij z plecionarstwa. Najpierw splatano w osku po paru nici w wosku, płaskie thaiminy. W miarę zapotrzebowania na nowé i dłuższe wyroby tego rodzaju wigrano po kilka lub kilkadziesiąt drucików nici do grubych konarów drzew, wprósło ponad głowę i obciążano je przy ziemi kamieniami lub drewnem. W ten sposób ustanowione nici równo postawem wplotano osku nici pomocne. Pojście i narwa thaiminy powstała wtedy, gdy przy pomocy krosnołochki wyposażono w nicielnice sznury do automatycznego przesmyku.

Technicznie thaiminę narysuj się dwa zespoły (systemy) nici kmyjające się ze sobą pod kątem prostym i splecione tak, by stanowiły jedną całość, płaską, odpowiednio szerką i długą całość.

Nici podługnie w osnowę naciągają się na krosnie w całej jego szerokości. Przewlekają się przez licę nicielnicy i przedziałki płochy i matki przy pomocy szbateli lub kamulek drucikowych.

Do utworzenia thaiminy trzeba nici pomocne równo włożyć spleść z niciami osnowy. Splot następuje w t. sp., że każde nitko osnowy idzie ponad pewne nici wrotku górny, a inne dotyka, splatając się z nimi podług pewnych zasad tworzą thaiminę. Do wrotka każdego wrotku trzeba coś nici wnieść do górny, a pozostałe na dół i przez przedziałki w przesmykiem, lub ziewem, przesunąć nitko wrotku każdego nitko wrotku zazwyczaj odmiennie splecioną. przybijają się do wrotków poprzednich przy pomocy płochy.

Cheże mieć omory masowo sięgające i podnieść poziom jakości zarady, trzeba je przede wszystkim uformować tj. przede wszystkim licząc licząc. Licząc stąd się z ośrodku metalowego lub drzazgowego ze strony ramiennego na 2 półkach. Wylone ilości licząc zawieszonych na 2 listkach narazę się licząc. Wylone ilości licząc potrzebnych do utworzenia tła narazę się kompletnie licząc. Przekazanie tj. ułożenie w licząc stosownie do spłotu może być rozmaite. Trzeba tymczasem się tylko nasady, ic pierwsze nitki omory powinna być ułożona w ośrodku 1-jej licząc. Są dwie metody ułożenia.

Przy metodzie z góry na dół 1- licząc. zawieszona jest najdalej od przodu krosna. Każdej przekładki 2 osoby: 1- tymczasem siedząco, 2- podaje nitki. Ułożenie zaczyna się z lewej strony krosna. Przy ułożeniu wst. 2-jej metody tj. z dołu do góry, 1- licząc. zawieszona jest najbliżej przodu krosna. Ułożenie zaczyna się od prawej strony br. Przy tej metodzie przekładki 1 osoba. Jeśli podano wyżej, ułożenie w licząc wykonuje się według spłotu. Do graficznego przedstawienia spłotu używa się kwadratów. Kwadraty jest podzielone na małe kwadraciki, a po 4, 6, 8 kwadr. występuje linie gruba, dzięki w ten sposób wszystkie kwadraty.

Przy projektowaniu wzorów na zakład, każdy większy kwadrat musi mieć tyle drobniejszych kwadratów, ile da się namyśle wariacje ramiennych (plotyn) w jednym poprzecznym rzędzie. Każde pozioma linie kwadraciki oznacza jedną nitkę omory, każde pionowe jedną nitkę wstęgi. W miejscu przecięcia się linii pionowych z poziomymi powstają kwadraty oznaczające przecięcia omory

z nitkami wstęgi. Cheże oznaczyć spłot na kwadracie, kwadraty, w których omora występuje ponad wstęgą, zamalowuje się czarnym tuszem lub cynobrem, miejsca wystąpienia wstęgi w ośrodku - zostawia się niezamalowanymi. W ten sposób otrzymuje się graficzny rysunek spłotu. Na tej samej kwadracie, ponad rysunkiem spłotu, oznacza się poszczególne ułożenia w licząc, przyjmując linie pionowe za nitki omory, a linie poziome za nitkami

Przy ułożeniu w licząc, jeżeli występuje nitka spłotu odmiennie, wprowadza się ją do drugiej licząc. Dla każdej występującej nitki odmiennie spłotowej trzeba dać dodatkową licząc. Np. 1 nitka omory przekładki w ośrodku I-jej licząc, 2 nitki omory odmiennie spłotowej przekładki w ośrodku II-jej licząc, 3 nitki tak jak pierwsze - do I licząc. 4 nitki jak 2-go - do II licząc, 5 nitki spłotu innej i dla niej trzeba nowej licząc.

Podział i ułożenie podziałów oznacza się z prawej strony np. spłotowego, tak, że pierwsze podziałki oznacza się zamalowaniem kwadratów na linii 1-go wstęgi. Drugi podziałek na linii drugiego wstęgi, na 2-gu lub więcej kwadratów na prawo od pierwszego; każdy występujący podziałek bity na linii występującego wstęgi. Wstęgi liczą się z dołu do góry. Podziałki stają do pomiaru licząc i tworzenia przemyśle. Aby one mogły spełnić to zadanie, trzeba je połączyć z liczącami, robiąc podziałki, tj. poprzeczny podziałki do licząc podług wymagań spłotu.

Wiąz robi się na tej samej krawędzi w górze z prawej strony wykonuje splótowego w przekroju podwójnym z nicielniami. Jeżeli chce się pokazać, że pierwszy podwójek ma być przywiązany do tej nicielnic, zamalowujemy krawędź w przekroju pierwszego podwójka z tymi nicielniami. Jeżeli reszta do tego samego podwójka ma być przywiązana krawędź z następnych nicielnic, to również zamalowujemy jej przekroju z tym podwójkiem. W ten sposób omówić się podwójki następnych nicielnic.

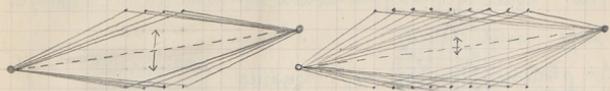
Przemysł tworzy się przy pomocy podwójków:

- a) przy ściąganiu nicielnic do dołu
- b) " " wyciąganiu tylnio do góry.
- c) " " ściąganiu pierwszych nicielnic ~~do~~ do dołu, a pozostałych wyciąganiu równocześnie do góry.

Robiąc podwójki trzeba o tym pamiętać jeżeli mamy umocnić do podwójnika nicielnic, przywiązując się do podwójnika nicielniami z ramowymi przekształcaniami. Gdy chcemy ściągnąć nicielnic ma doł, przywiązujemy nicielnic z przekształcaniami nie zamalowujemy. Przy umocnieniu do równoczesnego ściągania i wyciągania, przywiązujemy się w miejscach niezamalowanych.

Najprostszą normalną tkaninę można wykonać przy pomocy 2. podwójków i 2 nicielnic. W miarę potrzebny wynikaającej z konstrukcji splótów trzeba stosować większą ilość nicielnic. Teoretycznie trzeba ich może dojść do 24. Pominięci w miarę zwiększenia liczby nicielnic, utworzenie prawidłowego, czystego przemysłu

jest coraz bardziej trudne, ilość nicielnic nadto przekracza liczbę 12 i dochodzi do 16.



przemysł prawidłowy

przemysł nieprawidłowy.

Podstawę do obliczenia liczby nicielnic potrzebnych do wykonania tkaniny jest raport tj. zespół osnowy z wstęgiem stanowiący fragment pastarzący się wielokrotnie w szerokości i długości tkaniny. Tak odmiennie splatających się nici osnowy jest w raporcie splotu, tyle trzeba nicielnic do wykonania tkaniny ile jest odmiennie splatających się wstęg - tyle trzeba podwójków. Znany rozkład grup wyrobów tekstylnych i materiałów, wyłódek i zastawianie są one podobne do tkanin, jednak w znaczeniu technicznym tkaninami nie są. Są to wytwory dzierżarskie robione bądź ręcznie (wyłótkiem, na drutach, kłochach) lub dziane na maszynach - systematycznie, odrębnymi technikami i dlatego nie mogą być uważane za tkaniny.

Sposobem splatania osnowy z wstęgiem tzw. splótów trzech jest b. dużo. Podzielone są one grupy różniące się między sobą techniką i wyłótkiem.

Sploty:

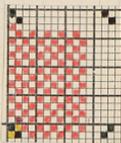
Plotno, rozdwojony prosty i atlas są szerokości, z których
powstają inne tkaniny.

Splot płócienny (prosty) czyli rozpiłka

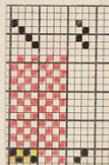
Łatwiej tworzenie splotu płótna polega na tym, że do
przebiegu pierwszego wątku podnosi się do góry wszystkie nici
parzyste osnowy, a do ułożenia drugiego wątku nici
nieparzyste. Tęcza nitki osnowy splotu jest 1-na a 4-to jest 2-na
kiedy nitki osnowy są leży nad wątkiem, nie pod
nim, a ten sposób splota się tkaninę. Splot ten będzie
miał tylko 2 nici w porcie i można go wykonać
przy pomocy dwóch nicielnic i dwóch poduśzlaków.

Łatwiej od pierwszej osnowy, a żeby lica jednej nicielnicy
nie leżały za blisko siebie i nie przecierały nici osnowy,
trzeba tę samą ilość lic włożyć na więcej nicielnic
(4 albo 6.) Wtedy lica będą luźno wystawione i nici
osnowy w czasie tworzenia przesmyku będą się łatwiej przesuwały.

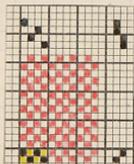
Splot płótna



Splot płótna na 2 nicielnicach

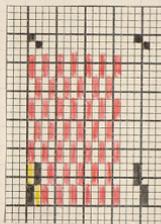


Splot płótna na
4 nicielnicach



Splot płótna
nabieranie wystawione

Splot nypsu

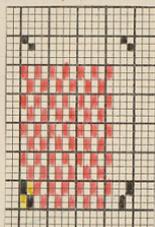


Splot nypsu osnowy o
wątku ~~z~~ wierzchnim.

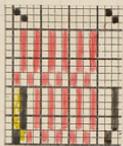
Sploty rypsu



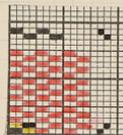
Splot rypsu o wętku
czteronitkowym i brzegach
płóciennych.



Splot rypsu osnowy o
wętku 2-nitkowym



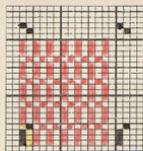
Splot rypsu osnowy o
wętku 2-u i 6-cio
nitkowym.



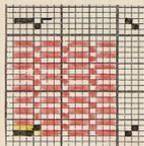
Splot rypsu wętkiem o
nabieraniu po 2 nici
obok siebie



Splot rypsu wętkiem



Rypps osnowy wzmocony
płócienną.

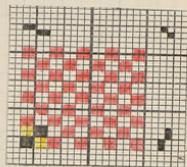


Rypps wętkiem wzmocony
płócienną

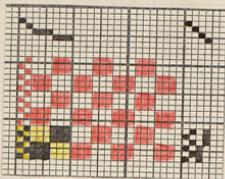


Rypps osnowy wzmocony
płócienną.

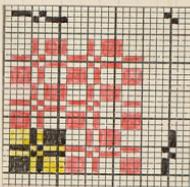
Panama



Splot panamy 2-nitkowej



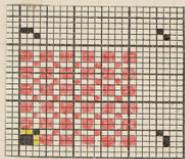
Panama 3-nitkowa
o brzegach pliciennych



Panama z rypseń i
plótnem.



Splot mieszany

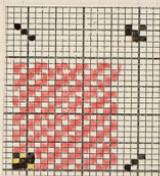


Panama wzmoocione
plótnem.



Rypps mieszany osnovy
i wótkień

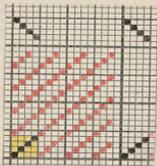
Sploty rógdlowe



Splot rógdlowy 1/2



Splot rógdlowy 2 wici
w wótkień i 2 w osnovie
2/2



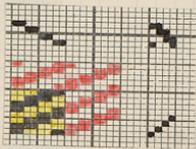
Splot rzdliowy $\frac{1}{3}$.



Splot rzdliowy
 $\frac{2}{1}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{4}$
jednostronny



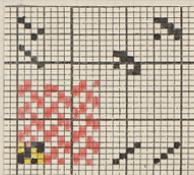
Splot rzdliowy jedno-
stronny $\frac{2}{1}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{4}$



Splot rzdliowy $\frac{2}{2}$,
w którym podwójną się
po dwie nici osnowy razem

Sploty rzdlowe Tamane.

Jeżeli w splotcie rzdliowym $\frac{2}{2}$ metniemy raport w połowie na 2 równe części i pierwszą część pozostawimy tak, jak w pozostałym splotcie rzdliowym, a drugą część nici raportu przestawimy tak, że na miejsce 3-iej przyjdzie 4-ta, a na miejsce 4-iej 3-ia nitka osnowy, to splot taki nie będzie podobny do splotu zasadniczego. Rzdliki będą się tamaty po każdych 2 niciach w kierunku osnowy i stąd nazwę sploty rzdlowe Tamane. Łancie rzdliki można po 2, 4, 8 itd. niciach. w kierunku osnowy i stąd trzeba tylko takie sploty wysować, żeby na linii złamania nastąpiło ostre odizyrywanie t.j. żeby naprzeciwko osnowy występującej w pierwszej części raportu w drugiej występowały wątek i odwrotnie, naprzeciwko wątku pierwszej części, w drugiej powinna być osnowa. Ostre odizyrywanie możliwe jest tylko przy splotach dwustronnych. Sploty jednostronne trzeba też wysować, żeby na linii złamania jak najryjcej nie odizyrywało się ostro.



Splot rzadkowy $2/2$ Tamany w kierunku
osnowy po dwa miacach



Splot rzadkowy $1/1$ $1/2$ $1/2$ Tamany w kierunku
osnowy po 4 miacach



Splot rzadkowy $2/1$ $1/2$ Tamany w osnowie
po kazdykh 3 miacach.

Sploty rogłkawe (skosine)

Powstają w ten sposób, że przy kładym następnym węzlu podnosi się następną nitka osnowy, z prawej lub lewej strony nitki poprzedniej. Z powodu kolejnego i coraz to większego podnoszenia się następných nitki osnowy na tkaninie powstają naddki biegnące ukośnie od lewej do prawej (lub odwrotnie), od dołu ku górze. Przy jednakowej gęstości i grubości osnowy i węzła naddki będą nty pod 45° . Jeżeli osnowa będzie gębsza lub rzadsza, naddki będą bardziej poziome, a gdy osnowa będzie gęściejsza od węzła, naddki będą nty strono. Sploty skosine mają szerokie zastosowanie szczególnie w tkaninach ubraniowych, podszewkach, dekoracyjnych jedwabzonych. Splot naddkowy zaczyna się od 3 nici w raporecie, tj. 2 nitki osnowy będzie leżała nad węzłami, a 2 nity pod węzłami - lub odwrotnie. W pierwszym wypadku na prawej stronie tkaniny będzie widać więcej węzła, w drugim więcej osnowy. Jeżeli na prawej stronie widać więcej węzła - to splot narywany węzłowym, a gdy więcej osnowy - osnowowym. Przy jednakowej ilości węzła i osnowy na prawej i lewej stronie tkaniny - splot narywa się dwustronnym, a poprzednie - jednostronnym. Jeżeli w raporecie osnowa

na tyłku biny nad węzłami, a na pod węzłami, to splot narywa się jednostronnym, przy przeciwnym kolejno na nad węzłami, na pod węzłami i t.d. splot narywa się wielostronnym. Rządki będą wyraźniejsze, jeżeli będą nty w przeciwną stronę skrecała niż nici. Ponieważ nici pojedyncze kręci się od prawej do lewej, chce mieć tkaninę o naddkach wyraźnych trzeba dać naddki od prawej do lewej. Nici podwójne kręci się od prawej do lewej.

Wielkość i rogłowość splotu skosinego oznacza się utankiem, którego kierunek podaje kierunek nici osnowy, a mianownik kierunek nici węzła występujących na prawej stronie tkaniny. Dpnie tych utankowych określili splotów skosinych. pomyśl państwowy wprowadza symbole tw. ^{parametry} ^{parametry} _{parametry} splotów.



Splot rzadkowy $\frac{4}{1} \frac{1}{4} \frac{1}{1}$ Tamany w wątku
po 4 niciach



Splot skosny $\frac{2}{2}$ Tamany w osnowie
po 12 niciach.

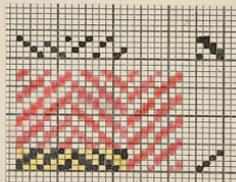


Splot rzadkowy $\frac{2}{1} \frac{1}{2}$ Tamany w
wątku po 6 niciach

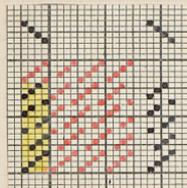
Prógłowe przesunięte.

Jeżeli w prostym splocie przódowym cześć nici raportu przesuniemy w osnowie o jedną lub więcej kratki dalej na prawo lub lewo lub wyżej to powstanie spłot przesunięty.

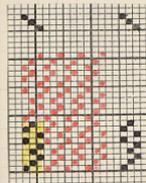
Przesuwać można po 2, 4, 6 itd. niach, po jednej części raportu lub po całym raporcie. Przy przesuwaniu wstępu postępuje się podobnie tylko zamiast do góry, przesuwa się w bok o 1 lub więcej kratki.



Spłot skośny $2/2$ przesunięty w kierunku osnowy po każdych 4 niach o 1 kratkę wyżej, ławany w kierunku osnowy po każdych 8 niach



Spłot skośny wstępowy $1/3$ przesunięty w kierunku wstępu o 1 kratkę.



Spłot skośny wstępowy $1/2$ przesunięty w kierunku wstępu o 1 kratkę.



Splot skośny $\frac{1}{4} \frac{1}{2}$ przesunięty po każdych 3 niciach w kierunku wstępu o 3 nici na prawo

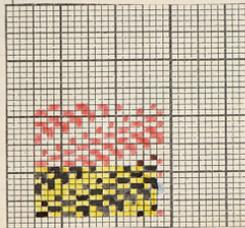


Splot skośny $\frac{2}{2}$ przesunięty w kierunku osnowy o 1 kratkę wyżej

Sploty skośne wsunięte

Gdy na nieparzystych liniach kratkówek namalujemy 1 splot skośny, a na pozostałych parzystych 2-gi to powstanie splot wsunięty. Malować można dowolnie np. 1 splot na pierwszej linii wstępu, a drugi zaczynając malować na 1, 2, 3 itd linii wstępu. Sploty do ułożenia trzeba tak dobierać, żeby raport wzknępo był podzielny przez raport miąższości splotu. Dwa sploty - jeden w drugim, można wsunąć w osnowie. Wtedy ułożenie w nicielnicy będzie w 2 częściach tj. w dwie oddzielnych grupach nicielnicy. Tym sposobem potrzeba większej ilości nicielnicy. Niekiedy wsunąć się nawet 3 sploty razem malując je kolejno na 1, 2, 3 liniach kratkówek.

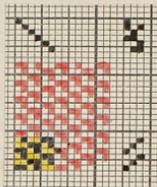
Sploty skośne wsunięte w osnowie



Splot skośny $\frac{1}{3} \frac{2}{1} \frac{1}{1}$ ułożony na nieparzystych kratkach osnowy, a na parzystych to samo zaczęte o 2 kratki wyżej



Splot skośny $\frac{1}{2} \frac{2}{2}$ na nieparzystych kratkach osnowy, na parzystych to samo przesunięte o 2 kratki w górę.



Splot skośny $\frac{1}{3}$ malowany na nieparzystych kratkach osnowy, na parzystych splot $\frac{2}{1}$ przesunięty o 2 kratki wyżej.

Sploty skośne wsunięte w wotku.



Splot skośny $\frac{1}{3}$ malowany na nieparzystych kratkach w wotku, na parzystych splot $\frac{2}{1}$ przesunięty o 2 kratki w prawo.

Sploty skośne wygięte.

Jeżeli przy prostym wprawianiu skośnym i kolejnym naciśnięciu pedałów zaczęliśmy nabierać w nicielnicie np. po 3 nici obok siebie, następnie po 2 nici dalej po 1 nici w dalszej kolejności przepuszczać bzdziemy niektóre nicielnice, to wyolli splotu będą się wyginały ku dołowi lub ku górze i będą miały formę wygiętych lub wzniesłych. Jeżeli podwołili zaczęliśmy podobnie naciśwać, to wyolli zaczęły się uładować w mniej lub więcej regularne kształty.



Sploty szosine stronne.

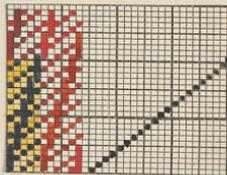
Normalny splot szosiny przy jednolitej grubości i gęstości nici w osnowie: wątki będzie miał rządki pod $\angle 45^\circ$. Gdy z takiego splotu wypuścimy parzyste nici osnowy, a nieparzyste normalujemy obok siebie powstanie splot strony, którego rządki będą więcej słuły lub gorzej. Przez opuszczenie tylko w 3 nici otrzymamy splot lekko strony. Przez opuszczenie po 2 nici obok siebie powstaje splot mocno strony.



Splot strony ze splotu szosinego $\frac{3}{2} \frac{1}{2}$ z opuszczeniem parzystych nici osnowy. Jeżeli raport splotu zaradniczego ma parzyste liczbę nici - to raport spl. stronnego będzie miał tylko połowę tej liczby.



Splot strony powstały ze splotu skośnego
 $\frac{7 \ 2 \ 2}{3 \ 1 \ 3}$ z opuszczeniem kaidy 2-ej i 3-ej nici
 osnowy.



Splot strony powstały ze splotu skośnego $\frac{5 \ 1 \ 1 \ 1 \ 1}{1 \ 2 \ 2 \ 2 \ 1}$
 z opuszczeniem kaidy 2, 3 i 4 nici osnowy

Sploty przedstawione

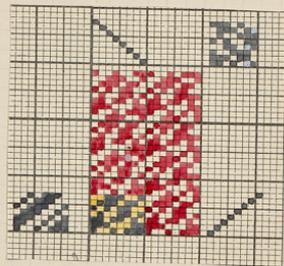
Są to sploty otrzymane ze splotów skośnych
 przez zamianę kolejności nici osnowy. Jeżeli
 np. w prostym splotcie skośnym $\frac{3 \ 2}{2 \ 2}$, pierwsze
 3 nitki nawałuujemy jak zwykle, a we
 następne 3 kładki osnowy przedstawimy 7, 8, 9
 kładki osnowy, a we miejsce 7, 8, 9 przedstawimy 4, 5, 6,
 to otrzymamy typowy splot przedstawiony.



Splot skośny przedstawiony
 opisany metodą.



- 1 Splot ^{skośny $\frac{3}{4}$} / przebitany (przebitny) estymni raportami



- 2 Splot przebitany powstały ze skośnego $\frac{3,4}{1,2}$, dwie pierwsze nici normalnie, na 3,4 przebitano 5,6 nitkami, na 5,6 przeb. 3,4, na 7-8-9, na 8 przeb. 7.



- 3 Splot przebitany w węzłach powstały ze splotu skośnego $\frac{3,4,1,1}{2,1,1,2}$. Malowano węzłami: 1, 4, 7 2, 5, 8, 3, 6, 9, 10.

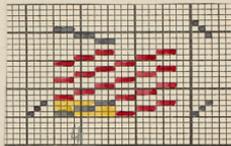
Sploty skośne wzmożone

Jeżeli w jakimkolwiek splotcie skośnym lub pochodziwym - do każdej nitki w raporcie dodamy po 1 lub więcej nitki, tak, by raport przeszedł, to splot taki będzie widoczniejszy, mocniejszy i da mocniejszą tkaninę.

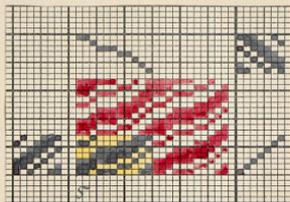
Dlatego nazywa się splot wzmożony.

Wzmocnienia mogą być regularne lub nieregularne, tak, że wzmocniać można wszystkie nitki osnowy jednakowo lub nierównocześnie.

N ten sposób wynika różnorodność nowych splotów.



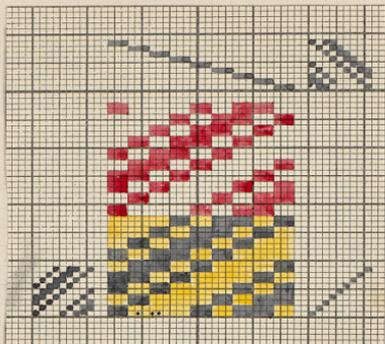
- 4 Splot wzmożony ze splotu skośnego $\frac{1}{2}$ przy dodaniu do każdej nitki osnowy dwie nitki wzmocniających.



- 5 Splot skośny $\frac{3}{2}, \frac{1}{1}$ wzmożony nieregularnie



- 6 Splot skośny $\frac{3}{2}$ wzmożony w węzlu



7 Splot skoimy $\frac{1,2,1}{1,1,3}$ wzmocniony w osnowie $2_{1,1}$
i w wstlu o 1 ni.

Sploty skoime ostabione

Wtrzymuj si z splotow ciglich osnowowych
przy odejmowaniu esici nici lub punktow.
Ostabione mog by regularne i nieregularne
i mog isc tylko w kierunku osnowy,
albo tylko wstlu.



8 Splot skoimy ostabiony w wstlu ze splotu
 $\frac{2}{1}$ co 2 -ej nitki wstlu.

Sploty skośne odwrócone.

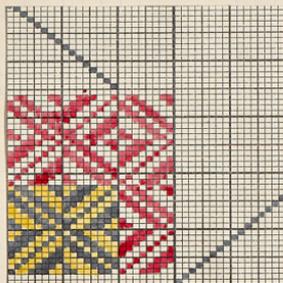
Gdy nawiązujemy na krathówece raport splotu skośnego lub tylko części tego raportu i tak otrzymamy figurę odwrócony w ten sposób, że krathi wystąpienie osnowy w jednej części figury, będzie oznaczały wystąpienie wztku górn w drugiej części. Powstanie splot odwrócony. Odwrócenie może sploty skośne proste i pochodne. - zarówno w kierunku osnowy i wztku. W pierwszym wypadku otrzymamy pasy w osnowie - w następnym w wztku, w ostatnim (w kierunku wztku i osnowy) kwadraty podobne do splotów krepawych.



9 Splot skośny odwrócony, powstały ze splotu skośnego prostego $\frac{1}{4}$. Odwrócony w kierunku osnowy.



10 Splot skośny odwrócony powstały ze splotu skośnego $\frac{1}{3}$ - odwrócony w wztku.



11 Splot skośny odwrócony w osnowie i wztku - powstały ze splotu skośnego $\frac{1}{2} \frac{3}{2}$

Sploty atlasu

Jest to 3 splot zasadniczy. Różni się tym od splotów regularnych, że punkty przeplotów (odwężyczenia) są w atlasie zupełnie równo rozstawione i dlatego tkanina atlasowa ma powierzchnię zupełnie pładką. W raporcie atlasu nitka osnowy ma tylko przeplota z nitką wątku. Atlas jest najprościej splotem i dlatego można dać większą gęstość osnowy i wątku.

Atlasy różni się od 5-ciu nici w raporcie t.j. od atlasu 5-cio splotowego. Dalej idą 7^{io}, 8^{io}, 9-ciu i t.d. splotowe. Podobnie jak w splotach regularnych odwołujemy atlasy wątkowe (lekkie) i osnowowe (ciężkie).

Przy malowaniu splotu atlasu, trzeba najpierw zamalować jasno-istotną farbą tyle krzeseł osnowy i wątku, ile splotowy atlas mieć chcemy.

Na tej przygotowanym schemacie zamalowuje się czarnej tuszem pierwszą kreskę od dołu i lewej strony. Chce się dowiedzieć ile krzeseł dalej lub wyżej malować należy następne punkty odwężyczenia, trzeba liczyć nici raportu podzielić na dwie części tzn., żeby żadna

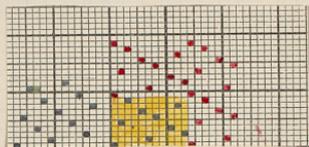
z nich nie dzielona liczbą nici raportu bez reszty. Trzeba z tych liczb znaleźć będącą, o ile krzeseł dalej lub wyżej będzie liczbę następny punkt przeplotu. Stosownie do tego, co wyżej powiedziano liczbę nici atlasu 5-cio splotowego podzielić można na 2 i 3. Żadna z tych liczb nie mieści się w liczbie nici raportu i nie dzieli ich bez reszty. Łatwym intuicyjnym drogą atlasy 5-cio splotowe - tzn. w którym przeplot stać o 2 kratki. Atlas 6-cio splotowy regularny nie istnieje, gdyż liczby 6 nie można podzielić na 2 takie liczby, żeby żadna nie dzieliła 6. W razie koniecznej potrzeby stosuje się atlas 6-cio splotowy nieregularny.

Przy atlasie 7-io splotowym liczba 7 dzieli się na 2 i 5 lub 3 i 4.

Raport atlasu 8-io splotowego ma 5 i 3.

Jeżeli powiedziano wyżej przy atlasie lekkim wątkowym na prawej stronie tkaniny widoczny jest tylko wątek. Osnowa będzie prawie niewidoczna i odwrotnie.

Przy atlasie osnowowym (ciężkim) - widoczne będzie tylko osnowa. Gdy na prawej stronie tkaniny widoczne będzie tylko osnowa, to na odwrotnej



14 Atlas 12-to splotowy wstliowy osłabiony w
wstliu co 3 nici.

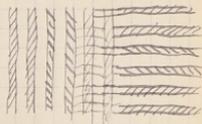
Sploty krepowe

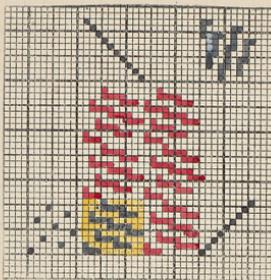
Odnymuje się przez dodawanie punktów do
atlasu wstliowego, lub odejmowanie punktów
od atlasu osnowowego. Przez wyrysowanie
2 splotów skośnych 1 na 2-gim, tak, że
1 splot urywa się od lewej do prawej, a
drugi od prawej do lewej strony. Przez
wyrysowanie dwóch splotów atlasowych
1 na 2-gim, przez odwrócenie figur i
przez przekroczenie raportu splotu lub cyklu
raportu.

Sploty krepowe są ~~zasto~~^{zastoje} w tkaninach wstliawych,
f. bawelnianych i jedwabnych.

Do wstli sploty o małych raportach do
12 nici. — do bawelny i jedwabiu od
8 do 24 nici.

Krepa = nitki różnie skrecała:

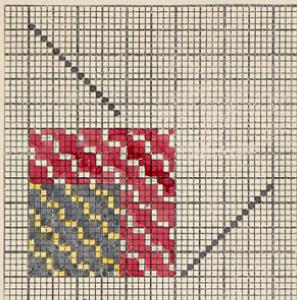




15 Splot krepczy powstały przez dodanie 3 punktów do każdego meplotu atlasu wzthowego 8-splotu.



16 Splot krepczy powstały przez namalowanie 2 atlasów 5-cio splotowych jeden na drugim.



17 Splot krepczy powstały przez umalowanie 2 splotów skrzyżnych 1 na drugim, wzthowych, malowane w odwróconych kierunkach: $\frac{1}{2}$ i $\frac{3}{2}$

Kanny

(Imitacja tkanin garowych.)

Są to sploty dające tkaniny przyjmujące imitację tkaniny garowej. Przy restorowaniu splotu kanny, można użyć tkaniny lub pewnym fragmentem nadać porów siatki. Siatka powstaje w ten sposób, że po kilku niciach osnowy, wótku splatających się, daje się na wszystkich krawędziach nici splatające gęsto i ostro odizolujące. Nici śródławne słabo splecione osnowy się rarem, teli, że porządki nici śródławne i krawędziowe powstają odstępy poronujące siatki. Najpospolitszą tkaninę kanwową jest kanwa kryninkowa, powstała ze splotu płótna. Kanny mają restorowanie w firankach, serwetkach, tkaninach ichonkowskich, jako sploty ozdoby, wypełniające tylko fragmenty motywu figury.



Sploty włóiste i wypukłe (wafle)

Są to sploty dające tkaninę podzieloną na małe fragmenty - komórki włóiste i wypukłe. Włóistości i wypukłości powstają przez to, że pewne nici osnowy i wątku bieg niewielkimi grupami zupełnie nie splecione i z wszystkich stron nici te otoczone są splotem płótna oddzielającego je od następných grup lub figur niesplecionych. Nici niesplecione zsuwają się wzajemnie i tworzą wypukłości, a nici splatające w płótnie tworzą komórki włóiste



splot włóisto-wypukły

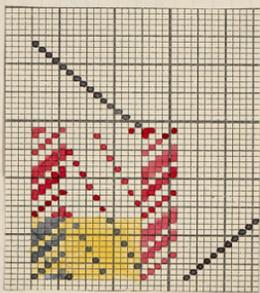
Tkaniny w parę o rozmaitych splotach

Przy zastawieniu obok siebie w kierunku osnowy lub wątku dwa lub więcej różnych splotów otrzymamy tkaninę o splotach złożonych. Łącząc można dowolnie różne sploty skośne, skośne z wypuką lub atlasem, ryps z innymi splotami symetrycznymi odwróconymi.

Przy malowaniu tych splotów trzeba je też dobierać, żeby ich przeploty w kierunku osnowy były jednakowe lub zbliżone.

Chodzi o to, żeby wszystkie nici wbrały się jednakowo. Przy połączeniu dwóch różnych splotów o dużej różnicy skoków np. atlas z płótnem - jedne nici będą wbrały się silnie, inne zupełnie i nie otrzyma się czystego pomysłu - jeżeli komercyjnie trzeba połączyć takie dwa sploty - to ich osnowy nawija się na dwa oddzielne nawoje. Ważne jest dobrać takich splotów, żeby ich raporty łatwo się składały, umieściły jeden w drugim. Przy zastosowaniu różnych splotów w osnowie otrzyma się sploty

podkreślenie, a przy zastawianiu w wstęgu
sploty poprzeczne. Przy podkreśleniu to
kolumny oddzielonych - poprzeczne w
dekoracyjnych.



Sploty kostkowe

Triąminy kostkowe mają przeważnie tło
ładnie na którym motywy wypisują
w formie kwadratów i prostokątów. Wzór
wypisuje zwykle w tym samym splotcie
osmarz co tło wstęgiem. Często jednak
dla złagodzenia kontrastu, lub oryginalności
odmiennego efektu stosuje się sploty
inne dla tła i figur. Przy projekto-
waniu - najlepiej robi się szkielet ramki
który porówna się do naturalnej wielkości.
w ten sposób, że za każde linie szkieletu
daje się jeden raport sfarbowanego splotu.
Przy porównaniu splotu każde miejsce ma
oddzielny linie. Splot porównany
maluje się w ten sposób, że miejsce figury
zamalowuje się cyfrowym na tle natomiast
się splot również cyfrowym, a na figurach
splot ciemnym szarym. Sploty takie tak
zostawia, żeby nie liniał ukształt się
tło z figurą było ostro odizolowane -
jest to możliwe tylko wtedy gdy linie
nie osmarz i wstęgi w kostce podziału jest

prez raport splotu (np. atlas 5-cio splotow
w 10, 15 itd.) Poratym gdy zastosowany
splot zaczyna się z właściwego punktu



Podwójne adamański

W poprzednio opisanych splotach kostkowych kardy dodatkowy element wzoru wymaga dodatkowej liczby nicielnic.

Wzór 4-ro ścienny (fig. ...) wykonany w otłazie 5-splotowym wymagałby 25 nicielnic, to jest urządzenie skomplikowane i niezgodne w pracy. Dla zmniejszenia liczby nicielnic stosuje się metodę oddzielnego podnoszenia wzoru i oddzielnego tworzenia splotu. Praca polega na tym, że wszystkie nici danego kwadratu tworzącego wzór sprzątnięte są przez oczka 1-nicielnicy - więc kardy inaczej podnoszący się kwadrat lub prostokąt wymagałby tylko 1-iej nicielnicy. Zatem 5-cio ścienny wzór - tylko 5 nicielnic.

Miejsca wystąpienia wzoru wszystkie nici podnoszą do góry - miejsca wystąpienia $\&$ ściągają je nadół. Barda = reszota nici. Do wykonania splotu potrzebna będzie barda II nicielnic z oczkami wysłanymi na 8 do 10 etc. Pomocni wszystkie kostki wzoru

ber względu na ich ilość, wykonane będą w tej samej nicielnicy np. w otłazie 6-cio splotowym, więc do wykonania splotu trzeba 6 nicielnic.

Tym sposobem wzór wymagający 25 nicielnic można zrobić na 11-ku w splotie kostkowym metodą podwójnego adamańskiego.

Te same nici ubrane do 1-iej grupy nicielnic (z drugim oczkami) ubrane są do II-iej splotowej grupy nicielnic.

II barda liny najdalej od przodu krosna. a I" bliżej przodu. i oddzielona jest od II o 8 - do 12 etc. W czasie tkania naciska się podnożek barda I i tym sposobem w miejscach wzoru wycofa się osnowę do góry, a w miejscach $\&$ ściągę na dół.

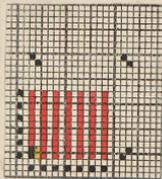
Trzymając stale podnożek barda I-ego naciska się kolejno wszystkie podnożki barda II, & przemawiają odtąd tyle razy, aż utworzy się kostka nadanej wysokości. Dla wykonania następnej partii kostek naciska się dupi podnożek barda I i trzymając go $\&$ ściągę podobnie podnożkami barda II jak poprzednio

I grupa nicelnie może mieć włączenie do wyizgania. (t.zu. że osnowa esta trzy poniżej linii przewodu) a ~~sta~~ II grupa do równoczesnego wleżgania i wyizgania

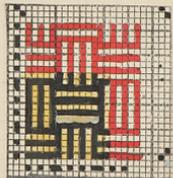
Kolorówki

Thaimny wroszpte otrzymamy dwie lub więcej kolorowz osnowz i wżtkiem. Jeżeli do spłotu usmujemy osnowz w 2 lub więcej kolorach i podobnie zaerujemy thac wżtek - to na thaimnie powstoz barwne paski, listki itd. Thaimne w drobne paski podłożne, otrzymne nj w spłocie płótus smyje w osnowie 1 młty ciemny, drugi jasny i podobnie przetyhaje wżtek. Dla otrzymanie pasków podłożnych trzeba wethze ciemny wżtek, gdy ciemne niei osnowy podnosis nj do góry. Dla otrzymanie pasków poprzecznych - ciemny wżtek thie nj gdy jasne niei osnowy podnosis nj do góry. Jeżeli po kłilu wżtkach (1 jasny - 1 ciemny) wethkamy 2 wżtki jednego koloru, to paski podłożne zamienis nj na poprzeczne lub odwrotnie.

Można i w osnowie smykej 1 jasna 1 ciemna dwazé dwie jeduszkowe co jolisi cas.



Splot płótna - ponsdek kolorów
1 jasna, 1 ciemna.



Kolorowidła o paskach podłużnych i poprzecznych
Splot płótna. Ponsdek koloru: 1 jasna, 1 ciemna

Kolorowidła (cd)

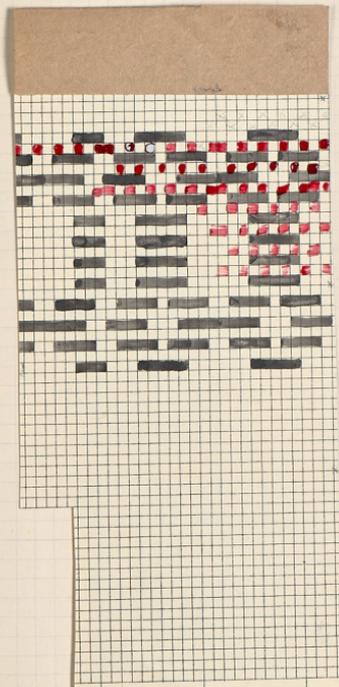
Jak powiedziano wyżej paski podłużne w spl.
płótna przy układaniu kolorów 1, 1 zmieniają się
na poprzeczne gdy umiemy z nici jednego
koloru obok siebie. Podobny splot można
zrealizować przez przestawienie splotu. Chcąc
w tkaninie o paskach podłużnych utworzyć
wzór o paskach poprzecznych maluje się na
liniówce różną farbą figurę, w której ma się
wydzielić paski poprzeczne i na tym schemacie
maluje się splot tak, by w paskach poziomych
ciemne nici osnowy podnosiły się przy ciemnym
węzłach, a w paskach pionowych przy jasnym
węzłach.



Kolorowidła - figura w tk.

bradauni - otrzymuje się, gdy przedziela się dwoma wtkami spletającymi w płotwie. Takie splety mają zastosowanie do tkanin, których wzłki nocina się podczas wykańczania i otrzymuje się tkaninę podobną do akramitu, welwetu i geany.

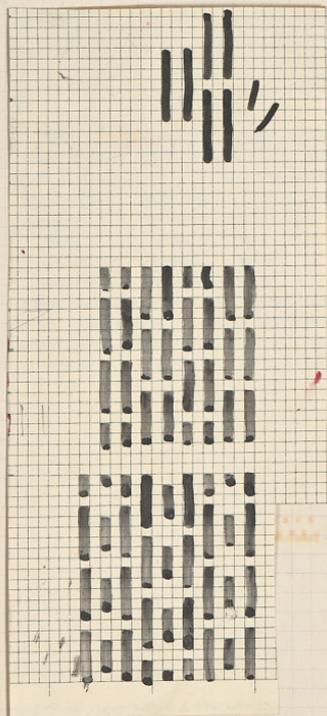
Żebra podłużne otrzymuje się nipsami osnowowymi, żebra poprzeczne nipsami wtkowymi. Żebra będący wypukłością, gdy wypletwiny je osnowy wypetniające, albo wtkowe. Nici wypetniające bieżą mieszkać w środku tkaniny pomiędzy wtkami górnymi i dolnymi i wtedy nie nocina się.



st-Korff & Petersen, W.-Elber

bradauni - otrzymuje się, gdy przedziela
się dwoma nitkami spletającymi w płótnie.
Taki splót ma się zastosowanie do tkanin,
których wótki wierzchnia nie podlega wykańczeniu
i otrzymuje się tkaniny podobne do
akramitu, welwetu i geany.

Żebro podłożne otrzymuje się wypracami
osnowowymi, żebrą pomocniczą wypracami
wótkowymi. Żebro bieżące wypracuje się, gdy
wypletujemy je osnową wypletającą, albo
wótkami. Nici wypletające się nie mieszczą
w nodlu tkaniny pomiędzy nitkami
górnymi i dolnymi i wtedy nie
wzcinają się.



punkt 11. Delonporycje 13-XII-51

~~1100~~ Znajdz mianem Tataru mianina
obliczyć wagę w kg i ilość potrzebnych przesła-
ny. osnowe 160 ^{cm} szeroka
20 ^{cm} gruba
108 ^{cm} długość

$$160 \times 20 \times 108 = 4320 = \text{tęże niech}$$

$$\frac{4320}{25} = 172,8 \text{ kg}$$

$$1000 : 20$$

możliwość
stały, $1000 \times \text{grubość} \times \text{długość}$

$$1000 = \text{wielkość motta}$$

$$\text{waga na ser} 16,4 \times 18 \times 100 = 16,4$$

$$1000 : 18$$

znajdz waga miedziwa mianina dźwigni
sztyt lub pseudopodobnie wartości przesłania

Wartość przesłania i waga

13. Planowanie prace wykonawcy
Przebieg miedzi na osnowie

$$\text{osnowa ser. } 160 \times 20 = 3200 \text{ mci}$$

$$+ 40 \text{ mci na podłożu brzozi} = 3240 \text{ mci}$$

$$\text{długość } 111 \text{ m} \times 3240 = 359640 \text{ m}$$

brzozi (motał 100) waga 360 motta

na 40 osnowach po 9 motta

Snowne i osnowe dl 111 m, obwód snowne

5 m = 22 $\frac{2}{3}$ obwód Snout z 40 osnowach

$$3240 \text{ mci} : 20 = 162 \text{ prógparali} : 4 = 40 \frac{3}{4} \text{ wseta}$$

(koszt 4 prógpar.)

